

GAZETA TRANSILVANIEI.

REDACȚIUNEA ȘI ADMINISTRAȚIUNEA:
BRAȘOVŪ, piața mare Nr. 22.

„GAZETA“ IEȘE ÎN FIECARE ZI.

Pe un an 12 flor., pe șase luni 6 flor., pe trei luni 3 flor.

România și strălucitate:

Pe an 40 fr., pe șase luni 20 fr., pe trei luni 10 franci.

ANULŪ L.

SĂ PRENUMERĂ:

la poște, la librării și pe la dd. corespondenți.

ANUNȚIURILE:

O seriă garmondū 6 cr. și timbru de 30 cr. v. a. pentru fiecare publicare

Revizori neferociți nu se primesc. — Manuscrisurile nu se retrămit.

Nr. 202.

Martī, Mercuri 16 (28) Septemvre.

1887.

Brașovū, 15 Septemvre 1887.

Cu ziua de astăzi se încheie termenul stabilit în constituțiunea bulgară pentru începerea alegerilor deputațiilor Sobraniei. În curând vom afla dăr rezultatul nouelor alegeri, cu care se începe o nouă fază în afacerea încurcată bulgară.

Cercurile guvernamentale din Sofia nutresc mari speranțe, că prin paciență le va succeda a delătura cu încetul toate greutățile și că alegerile se vor severși în totă liniștea și cu totul în favoarea lor. Decă este adevărat, că aderenții lui Tancovū și ai lui Karavelov arū fi declarat, că în împrejurările actuale ei nu pot lua parte la alegeri, atunci în adevăr guvernul prințului de Coburg are sorți de a dobândi o majoritate însemnată în Sobranie, dăr în cazul acesta vor deveni iluzorie speranțele într'o apropiată aplanare a greutăților.

Cătu pentru decursul liniștit al alegerilor n'a fost tocmai de bun augur adunarea cea mare electorală ținută Sâmbătă în Sofia. Ministrul-președinte Stambulov a ținut în acăsta adunare un discurs foarte frumos, cu toate aceste însă alegătorii nu s'au putut înțelege asupra candidatului și așa s'a terminat adunarea fără a fi făcut nici o ispravă. Decă în capitala țării și în fața miniștrilor alegătorii bulgari se înțeleg așa de greu, atunci cum va fi în provincie, unde ei vor fi mai puțin controlați și influențați?

Orī care ar fi însă rezultatul alegerilor bulgare, elū nu este decisiv pentru viitorul rezolvare a cestiunei bulgare. Acăsta atârna ați mai mult ca vre-odată dela atitudinea Rusiei și a celorlalte puteri.

Acum se așteptă cu nerăbdare hotărârile definitive ce le va lua Pórta, căreia i s'a lăsat în sarcină să ia inițiativa pentru stabilirea unei înțelegeri între puterile semnate, după ce Germania a refuzat de a mijloci acăsta înțelegere.

Rusia, se asigură, face mare presiune asupra Pórtei, și o amenință chiar cu esecutiunea despăgubirei de războiu, ce-o datorază acăsta imperiului nordic, la casă când ar mai trăgana lucrurile și nu ar face o propunere puterilor semnate în sensul dorințelor rusești. O scire mai nouă din Sofia ne spune, că în urma acestor stăruințe ale cabinetului din St.-Peterburg, Pórta s'ar fi decis a-i face pe voiă, învoindu-se la planul trimeterei unei comisii mixte ruso-turcești la Sofia. „Agenția Renter“ anunță, că Pórta a adresat în privința acăsta la Petersburg o notă oficială și o comunicare oficiasă.

În Sofia se răspândise Dumineca trecută faima, că între Turcia și Rusia s'a stabilit o înțelegere definitivă privitoare la soluțiunea crizei bulgare. Mai multe ziare publică chiar punctele acestei convenții, care va fi propusă spre primire de către cabinetul Sultanului puterilor semnate.

Cele mai principale puncte ale memoratei convenții se dice că sunt următoarele: 1. Se va trimite un comisar turcesc și unul rusec în Bulgaria, avându ambii același rang. 2. Prințul Ferdinand de Coburg se părăsescă țera. 3. Se va alcătui un guvern energic, care va avé să ordoneze noue alegeri și pe baza acestora se va conchiama o nouă Sobranie.

Turcia și Rusia, se asigură, ar fi mai convenit ca la casă când prințul Coburg nu s'ar supune poruncei Sultanului ca să părăsescă țera, porturile bulgare vor fi blocate. Corăbii de războiu rusești vor bloca pe Dunăre și pe Marea Neagră orașurile de port bulgare. Decă Austro-Ungaria nu ar voi să ia parte la acăsta blocare, va fi provocată Serbia, ca să închiadă granița printr'un cordon, ér granița Rumeliei și a Macedoniei o va închide Turcia.

Se vorbesce, că Franția și chiar și Germania arū fi primită deja în principiu punctele de mai sus ale convenției turco-rusești.

Alte ziare raportază numai că Turcia ar fi cerut Rusiei să modifice încâtva propunerile sale, ca să pótă fi primite de către puteri, ér în Sofia se lășe alaltaeri faimă, că Germania, Rusia, Franția și Turcia s'au înțeles să se trimetă în Bulgaria un regent pe timp de trei luni.

Faimele aceste, decă și nu se vor adeveri, dovedesc cel puțin, că puterile negociază mereu între sine cu scop de a afla un mod de soluțiune al încurcăturii bulgare, dăr mai dovedesc afară de acăsta, că înțelegerea dintre puteri devine pe și ce merge mai grea.

Resultatul tuturor încercărilor de până acum ale diplomației se pôte resuma în următoarele cuvinte: Puterile amână mereu soluțiunea crizei bulgare de frică ca să nu isbucnescă criza europeană. Dăr, vorba Românului, de ce se temū nu vor scăpa.

Maiestatea Sa în Clușiu.

Vineri în 11 Septemvre n. Maiestatea Sa monarhul a primit în Clușiu diferitele deputații ardeleni ce i s'au prezentat.

Deputațiunea bisericei române greco-orientale a fost condusă de I. P. S. Sa Metropolitul *Mironū Romanulū*, care a salutată pe M. Sa în limba ungarescă astfel:

Maiestate imperială și regală apostolică, preaindurate Dómne!

Preoțimea părților nordice ale arhiepiscopiei române greco-orientale din Transilvania dimpreună cu cea din învecinata diecesă a Aradului, reprezentată de noi profită cu fierbinte dorință de ocaziunea ca să exprime ca stimă plină de devotament în fața Maiestății Vóstre, și în numele credincioșilor încredințați conducerii lor, neschimbata credință și alipire către Tronul strălucit al Maiestății Vóstre, preainduratului nostru Domn și Rege, și către iubita noastră patrie.

Aici, în capitala părților ardeleni, cultivarea comună, mai ales progresul uimitor pe terenul științei, al artei și al industriei, care în prima linie părintescii purtări de grijă a Maiestății Vóstre își mulțumescă avântul îmbucurător, ne servesc și nou drept îmbold să atragem din ce în ce mai mult în general-le nișinte culturale pe poporul de naționalitate românească încredințat sufletescii noastre purtări de grijă, dăr în urma înțelegărilor vitrege înapoiat în cultură, și pe lângă aceea, că înem viua și desvoltăm în el conștiința străbunei religii și naționalități, să cultivăm și virtuțile adevăratului patriotism; ér în acăsta chemare a noastră ne îmbărbătam din grația părintescă a Maiestății Vóstre, care totdeauna s'a manifestat în ceea ce privește bunăstarea morală și materială a supușilor săi de deosebită religie și naționalitate.

În timpul fericitei prezențe a Maiestății Vóstre, ca supuși fideli, serbăm dimpreună cu concetățenii noștri, cu cari dorim să trăim în iubire și în înțelegere frățească, o serbare de bucurie, și drept exprimare a acestei bucurii, — recomandându biserica noastră în grația preainaltă a Maiestății Vóstre, — din adencul inimii noastre ne rugăm pentru viața răspânditoare de grația a Maiestății Vóstre, strigându în iubita limbă maternă a poporului nostru: Să trăiescă Maiestatea Sa preagrațiosul nostru Monarh.

Cele șapte vorbe din urmă le-a rostit românesc.

La acăsta salutare Maiestatea Sa a răspuns tot în unguresce următoarele:

Primesc cu bucurie omagiile preoțimei române greco-orientale și Vē încredințez, că biserica D.-Vóstră pôte totdeauna să conțeze pe protecția mea eficace.

Privesc fără de repulsiune, decă supușii mei de deosebită religie și naționalitate se alipescă către religie și naționalitatea lor și legile existente lasă desulteran pentru desvoltarea acestor interese, — dăr tot ast-felū doresc, ca ori-și-ce confesiune, fără deo-

sebire de naționalitate, ținându-se departe de ori-și-ce agitațiuni, una să se simță și într'una să se contopescă în ceea ce privește neclintita alipire către tron, iubirea către patria mamă comună și împlinirea datoriilor patriotice.

Cunosc înțelegerea D.-Vóstră asupra poporului și de aceea mă aștept și voi vedé cu bucurie, decă, potrivit cu cuvintele acum rostite ale vrednicului D.-Vóstră arhiepiscop, Vē veți folosi de acăsta influință a D.-Vóstre numai pentru cultivarea credinței și a adevăratului patriotism și astfel, promovându binele, dorit și de mine, al credincioșilor încredințați purtării de grijă al D.-Vóstră, imi veți da și mie ocaziune să fiu mulțumit și să Vē arăt grația, pe care totdeauna bucuros v'am arătat-o.

La salutarea I. P. S. Sale Metropolitului *Vancea* — care precum spune „Kolozsvar“ a interzis a i se publica — a răspuns Maiestatea Sa în limba ungarescă astfel:

Primesc cu mulțămire cuvintele D.-Vóstre, care dovedesc sentimentul credincios și sperez, că în faptă veți dovedi acăsta credință prin aceea, că pētrunși de chemarea D.-Vóstră sfântă și împăciuitoare, veți cultiva și întări în popor numai sentimente, care corăspund cu interesele religiei, ale tronului și ale patriei.

Umblându pe acest drum, ca acum, astfel și în viitor mă voi întâlni totdeauna bucuros cu D.-Vóstră și, recunoscându activitatea D.-Vóstră, voi păstra neschimbata grația mea pentru biserica D.-Vóstră și pentru instituțiunile D.-Vóstră bisericești.

La salutarea Superintendentului bisericei evang. conf. augsb. *Teutsch* — care a vorbit în limba germană, recomandându și mai departe biserica sa bunăvoinței, scutului și grației preinalte, — Maiestatea Sa răspunde tot în limba germană următoarele:

Vē mulțamesc pentru asigurarea fidelei alipiri, despre care totdeauna am fost convins. Tot asemenea cred că pot fi convins că, după ce biserica evangelică de aci se bucură neturbată de drepturi și libertăți atât de întinse, sub scutul legilor țării cu care e unită acum Ardealul, credincioșii ei sunt conșcii și de datoriile lor patriotice față cu acăsta țera. Este cu deosebire dorința mea, ca pe toți locuitorii, fără a fi împedcați în folosirea și cultivarea limbii lor, pētrunși fiind de simțământul că aparțin la o altă, să-i unescă acea concordiă, care în zile de lucrare pacinică e tot așa de necesară pentru promovarea binelui lor, cu cât în timp mai serios oferă fiăcărui singuratic cel mai puternic scut. Cultivați deci acăsta concordiă și în toate afacerile bisericești, prin cea ce nu numai promovați propriile D.-vóstră interese, ci întâmpinați și dorințele mele, și asigurați pe credincioșii D.-vóstră, că bucuros le voi acorda și mai departe nu numai binevoitoarea mea inclinare, ci și paza și scutul meu le voi acorda îndreptățitelor lor cereri și dorințe.

La salutarea deputațiunei „*Kulturegyletului*“ ardeleni, Maiestatea Sa răspunde:

Primesc cu mulțămire manifestarea devotamentului și alipirii credincioase a D.-vóstră.

Propagarea culturii și întărirea adevăratului patriotism le consideră la ori și care naționalitate drept niș scopuri nobile, și decă D.-vóstră, nișind spre aceste nobile scopuri, veți procede cu tot atăt zel, cu cât tact, voi urmări totdeauna lucrarea D.-vóstră cu simpatii caldure și binevoitoare.

La salutarea Episcopului calvin *Dominik Szasz* răspunde Maiestatea Sa:

Virtuțile patriotice ale reformaților ardeleni imi sunt cunoscute și cu bucurie vedd din expresiunile omagiale ce le-am primit, că între aceste virtuți pot pune în prima linie fidelă alipire către tron și către persoana mea. Primiți pentru acăsta recunoștința și mulțămirea mea și fiți convinși, că mulțămirea credincioșilor D.-vóstră și îmbucurătoarea desvoltarea a afacerilor D.-vóstră bisericești le însoțesc totdeauna cu dorințele mele cele mai bune.

La salutarea Episcopului catolic *Lönhardt*, Maiestatea Sa răspunde:

Cu bucuria primesc și cu cea mai adâncă mulțămire răspund la salutare și la dovedile de simțăminte fidele ale statului și clerului romano-catolic. Sciu cât de importantă și grea e problema D-vostre; diferite confesiuni și naționalități locuiesc în țară, der nu mă îndoiesc, că cu principiile religiunii noastre basată pe adevăr, pare și iubire către deapropoale, și cu cooperarea acestei vechi instituții, a statului romano-catolic. Dându totdeuna esemplu veți fi gata în prima linie a îndeplini aceste probleme, a ridica moralitatea, precum și a menține concordia frățească, și eu doresc sincer, ca între credincioșii D-vostre și între concetățenii aparținători altor confesiuni, afară de credință să nu potta exista altă dîdă despărțitoră. Grația mea vă e sigură la această lucrare a D-vostre; grația și binecuvântarea cerului însă o vom implora în comună dela cel Atotputernic.

La salutarea Episcopului unitar Ferencz, răspunse Maiestatea Sa:

Cu bucuria primesc salutarea ce dă dovada de sincera D-vostre alipire și vă asigură că, deși credincioșii D-vostre în această țară sunt mai puțin numeroși decât cei de altă credință, stați totu așa de aproape de inima mea părintească ca și aceia, și grația mea vă va rămâne în totu timpul neschimbată.

La salutarea fișpanului Clușului br. Samuil Iosika, conducătorul deputațiilor tuturor comitatelor ardeleni — afară de a Huniădorei — precum și ale comitatelor Bihor, Sătmar și Selagiu, în frunte cu fișpanii, răspunse Maiestatea Sa următoarele:

Cu mare bucurie vedu adunate aci deputațiile atătoror jurisdicțiilor nu numai de dincoace de Muntele Craiului spre a-și dovedi omagiile și simțămintele lor fidele. Primiți pentru acesta cea mai adâncă mulțămire a mea.

Corespunzându dorințelor mele de multu nutrite am venit în frumosul Ardeal unitu definitiv cu țera mamă și credu, precum doresc, că voiu avé destulă ocaziune d'a mă convinge, că uniunea a prinsu acum rădăcină adâncă și în inima și simțămintele populației.

Acestu bastionu osticū alu monarhiei e chematū a îndeplini probleme forte importante, de aceea vreu să credu, că D-vostre totu, fără deosebire de religiune și de naționalitate, urmându singuratic și împreună ese plului glorioșilor D-vostre străbuni, vă veți împlini fidelu datorile patriotice și că istoria va înregistra și despre generațiunea actuală a acestei părți a țării fidelu alipire către tronū și către țera mamă, lățirea culturai, promovarea binelui spiritualu și materialu alu populației și cultivarea concordiei pacifice a diferitelor naționalități.

Vestiți celor cu v'au trimisū salutarea mea regescă și fiți convinși că eu, observându împlinirea datorilor patriotice mai susu indicate, voiu găsi în această cea mai frumoasă răsplată a părintescei mele purtări de grije.

Afară de acestea au fostu și alte diferite deputații, între care și a Jidivilor ardeleni.

La primul prândū de gală ce s'a datu în Clușiu, în onorea Maiestății Sale, dintre prelații români, și peste totu dintre Români, a luat parte numai P. S. Sa Metropolitul Mironu Romanulu. După prândū Maiestatea Sa a conversatū cu deosebiți oșpeți. Prea Sântiei Sale Metropolitului Mironu i-a adresatū mai multe în-

trebări despre starea arhidiececei Sale, apoi s'a întorsū către episcopulu reformatu Szasz Domokos, întrebându-lu mai înteu despre starea bisericeii reformate din Clușu, apoi despre academia teologică din Aiudū, ér la fine adause, că este bine informatu despre marele avântu ce l'au luatū în timpulū din urmă afacerile bisericeii reformate și că scie și aceea, că acesta este în prima linie meritulū zelosului episcopu.

Ca încheiere, observămū că la sosirea sa în Clușiu, monarhul a vorbitū pe peronulū gării cu Metropoliții Roman și Vancea și cu Episcopul Pavelu.

Episcopul Szasz Domokos în România.

Sub titlulū „Propaganda ungerescă“ scrie „Epoca“ din Bucuresci dela 8 (20) Septemvre unū articulu din care estragemū următoarele:

Titlulū acesta de sigurū va provoca risulū cetitorilor noștri, noi îi rugămū însă, să ne ierte, decă n'am găsitū unū altulū mai seriosū, când e vorba de treburi ungeresci; căci împintenații noștri vecini suntū capabili de tôte nesdrăvaniile, până a pretinde că suntū în stare a civilisa și maghiarisa, decă nu lumea, der celū puținū poporele Orientului!

Foile ungeresci din Clușiu și din Peșta ne informează, că dîlele din urmă unū misionarū calvinistū numitū Dominică (pe ungeresce Domokos) Szasz, Episcopu reformatu alu Ardealului cu reședința în Clușiu, a călătoritū în țera românescă și că ar fi fostū împedecat ba chiar persecutatū de d-nulū Dim. Sturdza, în visitația sa canonică prin România!...

Nu cunoșcemū nici numărulū nici întinderea așa numitelor diecese reformate din Ungaria, pretenția însă a d-lui Szasz la o visitatio canonica a templelor calvine din România ni se pare celū puținū comică; ér misiunea d-lui Domokos din punctulū de vedere religios ne îngrijesce pré puținū căci, mulțămira Domnului, drepta credință românescă n'a cădutu atātū de josū!

Prin urmare, n'avemū nimicū de dîsu asupra căderilor și a zelului religios alu misionarului, pentru propagarea reformei calviniste, cu care o recunoșcemū bucurosū, pôte a se îndeletnici în tiena la noi în marginile legiuirilor românesci atātū de liberale.

Dér d-lū Dominicū séu Domokos Szasz este unū agentū forte interesantū pentru noi, nu ca misionarū calvinistū, ci ca unū fanaticū propagandistū alu așa numitei culturi maghiare, în numele căreia frații noștri de peste munți suntū hărțuiți ca nisce fiare sălbatice, în propria lorū țera.

D. Szasz a făcutū de multū să vorbescă de densusul confrății noștri din Transilvania pentru zelulū séu fanaticū, ca o căpeteniă a vestitei asociațiunii de maghiarizare din Clușiu numitā „Kulturegylet“. Și credemū a nu ne risca afirmându, că d. Szasz n'a întreprinsū călătoria sa prin România atātū din evlaviă bisericescă, câtū mai cu sémă împinsū de fanatismū naționalū maghiarū.

Intr'adevărū unulū din promotorii ideii panmaghiare pentru repatrierea Ciangăilor din Moldova e d. Szasz. Ideia care a și fostū pusă în lucrare acum câtva timpū și pentru care asociațiunile de maghiarizare din Ungaria au obținutū și cheltuitū sume considerabile. Se scie însă sfîrșitulū pécatosū alu acestei magnifice întreprinderi: parte din Ciangăii aședatū în mlaștinele din

ținutul Semlinului au peritū prin decrepitudine, ér parte și-au luatū lumea în capū revenindū la vetrele părintesce din Moldova, unde au trăitū de vécuri nesupărati și fericiti ca în sinulū lui Avramū.

Ne este îngăduitū dér a crede, că neobositulū apostolū alu societăților de maghiarizare, voidū a-și aședă așa numita jurisdicțiā eclesiastică asupra acestorū câteva temple calviniste dela noi, a cugetatū a institui unū felū de „agenturi“ patriotice, prin cari să suscite și să hrănescă spiritulū maghiarū în sufletele acelorū cătorva mil de Ceangăi ce se pretinde a descinde din Arpadū și cărorā, după cum s'a doveditū din încercarea de repatriere, nu le priesce aerulū domeniului Coronei lui Szént István. Cu chipulū acesta cei dela „Kultur-egylet“ mai sperā a crea în România o cestiie ungerescă, de care să se potta sluji după pleu în schimbulū cestiie românesci de care se poticesce într'una desfășurarea dominațiunii omniputinte a ideii de statū maghiarū peste munți.

În acestū casū însă, S. Sa, Em. Sa, ori Ex. Sa — nu scimū cum s'î dîcemū — pseudo-episcopulū Szasz, credemū că ar fi trebuitū să binevoiască a ține socotela și de noi, că de, în casa noastră ne-o fi ertatū să ne spunemū și noi cuvântulū și acesta de sigurū n'ar fi pe placulū ungerescului Kultur-egylet!

Intru câtū privește vexațiunile și măsurile de rigore îndreptate de guvernulū nostru contra d-lui Szasz, raportate de foile ungeresci și în specialū de „Ung. Post“ noi d'aci n'avemū nici o cunoștință... D'altminteri, legațiunea austro-ungară din Capitală s'a grăbitū a da foilorū ungeresci o desmintire categorică asupra aserțiunilor lorū despre rigorile ce ar fi suferitū d. Szasz din partea autorităților române...

În ori-ce casū, ar fi de doritū să ne lase în pace cu dragostea culturai lorū împintenații noștri vecini; căci, la urma urmei, o să ne vedemū nevoiți a ne îndeletnici mai cu băgare de sémă de fericirea locuitorilor noștri de osebite origini și credințe, ce s'au aședatū în țera după vremi.

SCRILE DILEI.

Ministrulū ungerescū de agricultură, industrie și comerciū a concesū, ca Cernatulū-Sécelelorū, comitatulū Brașovului, pe viitorū să țină tîrgū de țera, în totū anulū la 4 Maiu și 21 Septemvre, ér tîrgurile de săptămână, ce se ținū în fiăcare Lunī, în viitorū vorū fi împreunate și cu tîrgū de vite.

—x—

Duminecă nópcea spre Lunī, pe la 2 ore, a isbucnitū în suburbiulū Scheiu unū incendiu, care a distrusū până în dîduri patru case și o șură. După o grea muncă de trei ore locuitorii și cu pompierii au isbutitū a înăbuși foculū și astfel a înlătura pericululū. Meritū aci a fi amintitū morarulū Knopf, care cu o mică pompă ajutatū de ómenii săi și de câțiva vecini a împedecatū a se întinde foculū și asupra altorū case. Noroculū celū mai mare a fostū, că n'a suflatū vîntulū, căci altfelū s'ar fi întemplatū réu cu Scheiulū, ale cărui case suntū de lemnū și acoperite cu șindriilă. Vomū reveni.

—x—

Din Câmpia ni-se scrie, că în urma secetei de astă-véră starea agricultorilor e forte tristă. Fénulū e puținū și nesuficientū pentru iernarea vitelorū. Tîrgurile suntū slabe și vitele nu au nici unū prețū. Ómenii nu au de pe ce face banī chiar de locū. — Cu ce și vorū

FOILETONU.

Scóla pseudo-istorică Eder-Hunfalvy.

Neuere Erscheinungen der rumänischen Geschichtsschreibung beleuchtet von Paul Hunfalvy. Wien und Teschen, Verlag der k. k. Hofbuchhandlung Karl Prochaska 1886, 8° 252 pag.

(Urmare.)

Prin urmare e ușorū de priceputū pentru celitorulū seriosū, că idea de a expulsa séu de a alunga pe Unguri de pe teritorulū Românilorū se pôte nasce numai în capulū aceluia, care își inchipuesce cu totul greșitū istoria Transilvaniei dela a. 270 până la 1450, și unū astfelū de lucru nu și-lū putea inchipui nimeni înainte de „Supplex libellus“ din 1791, înainte de Șincai și Petru Maiorū și peste totū înainte de a fi cunoscută cronica fabulósă a Notariului anonimū; ér de atunci încóce idea acesta o vedemū tratată cu multă plăcere de Bălcescu și de întrégă scóla istorică românescă.

O nouă ideia scóseră în lume în timpulū din urmă istoriciei români și anume în privința nobilimei române. Ei adecă nu mai vorbescū de Români nobilități din partea regilorū și a principilorū ungeresci, ci vorbescū de o nobilime proprie independență românescă, adecă care nu derivă dela regii Ungariei.

În timpurile vechi, ne spune Xenopolū, poporulū

românū avea o nobilime numărósă și puternică în Transilvania, a cărei destinațiune era să apere țera în contra invasiunilorū străine și această nobilime o aflămū în districtele Devei, Hațegului, în Făgărașū, în Huniedóra, în Banatū și în Maramurésū. Densușianu merge mai departe. În marea sa operă „Revoluțiunea lui Horia“ în capitululū intitulatū: „Români în epoca militară“, epocă pe care densusulū o urmăresce până la a. 579, scrie următoarele:

„În fruntea provinciilorū române, atātū dincoace câtū și dincolo de Carpați se afla câte unū Voivodū, Banū, séu Căpitanū (militum duces, exercitus ductores) investiți totodată și cu funcțiuni administrative și cu unele atribuțiuni ale puterii judecătorești. Ér societatea séu poporulū se afla divizatā în trei clase, în boierī séu militari de prima ordine, chinezī séu căpitanī de districte și în țărani obligați la apărarea castelelorū și a frontierelorū și la răsboiulū în timpulū de necesitate.“

În altū locū Densușianu se exprimă în modulū următorū:

„Vechia organizațiune socială și politică a Românilorū era basată pe unū sistemū militarū. Numele de Voivodū séu comandantū ai militarilorū, titlu pe care lū purtarā cu onóra principii români până în dîlele noastre; numele de boierī (milites dignioris ordini, bellatores); numele de castrensi séu apărătorī ai fortărețilorū suntū totū atatea relicvii dintr'o constituțiune militară a poporului românū înainte de secululū alū XIII lea.“

Voiu mai cita aici unū locū totū din scrierile lui Densușianu:

„O altă clasă a societății române o forma boerimea și instituțiunea acesta ne presintă în istoria română timpuri cu totulū obscure și forte depărtate. Boerimea română nu se nascuse din feudalitate, fiindū că la Români n'a existatū nobilime în sensū feudalū. Militarismulū boerilorū români era consuetudinarū, elū nu era impusū prin relațiuni de vasalitate, nu avea nici durată, nu avea nici condițiuni, cum era în statele feudale, precum nici nu a existatū vre-o ordine de succesiune feudală în moșile boeresce.“

Acéstă nouă concepțiune istorică purcede din presupunerea, că înainte de secululū alū XIII lea ar fi existatū provincii proprii românesci, în care Români să fi fostū elementulū domnitorū, decă nu cumva singurulū elementū. Însé astfelū de provincii nu au existatū niciodată, nici în peninsula balcanică, ori câtū de mare se fi fostū rolulū ce l'a jucatū elementulū românū, în istoria Asanidilorū, nu au asistatū provincii de natura această nici în nordulū Dunării, unde numai la a. 1247 aflămū pe cei dintăiu chinezī români și anume în Banatulū Severinului și în Cumania, care după aceea s'a numitū Ungro-Vlachia.

(Va urma.)

plăti bieții omenii dăriile? Ce se vor face după ce esecutorii le vor lua și ce mai au?

—x—

Cetim în „Voința Națională” din București: „Credem a face un serviciu tuturor acelor care posedă testimonii de maturitate sau bacalaurate din străinătate, și care doresc a urma cursurile vre-unei facultăți dela Universitatea din București, a anunța, că, conform măsurilor luate, acestu felu de acte trebuiesc legalizate de ministerul respectiv al statului de unde le posedă, visate și traduse (afară decât nu vor fi în latinesce) de ministerul nostru de externe, apoi prezentate d-lui rector al Universității, pentru a li-se acorda echivalența. Termenul până când se primesc cererile de felul acesta la Universitate este până la 15 Septembrie inclusiv.”

—x—

Pe la finele lunii curente d. generalul Brialmont, însoțit de un comandant al statului-major belgian și de mai mulți oficiali, va sosi în București, pentru a vizita lucrările de fortificații.

Cultură maghiară.

„Pesti Hirlap” din Pesta, foia ungerescă destul de lătită, ce apare sub direcțiunea publicistului, deputatului, profesorului de universitate și membrului Academiei Franz Pulszky, publică în ungurește următoarea poezie, pe care o reproducem în fidelă traducere românească:

Valachi!

1. Pretindeți că sunteți strănepoții Romanilor: strămoșul Romanilor a fost un lup, er alu vostru un urs. Voi mormăiți, țipați și jucați ca un urs; agitați, conduși de nasu de vecinii voștri.

2. Roma s'a luptat cu tesacii în contra barbarismului, er nu ca voi cu secure și cu locu în contra popoarelor mai civilizate; Roma se mândrește cu faptele eroice ale nobilului Brutus și ale marelui Pompeiu, juru pe Jupiter, că voi nu vă puteți mândri cu Horia și Cloșca!

3. Cicero a cuvântat la forum cu multă înțelepciune, nu ca Lucaciu din bordeiu cu spirit în mână. Crachus s'a luptat fățiș și și vërșă sângele pentru poporul său; voi, agitatori valachi, jupuiți și îndobitociți poporul vostru!

4. Poporul vostru, s'eracul și neînvețatul, este bun și blând, der îndrăciții de popl și advocați ilu exploatează. Fanfaroni pseudo-învețați conducă această turmă er apostolii rebeli o s'erăcesc până la piele!

5. Quo usque tandem, voi eroi, voi tribuni opincari? Până când totu agitați și în urmă vă pitulați? Până când dați focu patriei vóstre și ne infricoșați pe noi? Pe voi, valachi puturoși, v'er aruncăm mai înteu în focu!

6. „Lapădă țu, Valachule, clasica-ți opină; în cisme împintenate se începem o nouă viețu; și decât n'aveți piele în deajunsu pentru cisme unguresc, puneți în țepu pe agitatorii voștri, bună e pielea lor pentru cisme!”

Ce „mărgăritare literare!” Ce „dovești de cultură!” Hei, apoi se mai dică cineva, că omenii eștia nu sunt „chemați a civiliza” Orientul!

Țera Bârsei, Septembrie 1887.

(Urmare și fine.)

Noi Români cu deosebire avem, ce e drept, încă mare lipsă de bărbați luminați, cari se conducă pe popor, numai cătu bărbații aceștia trebuiesc să fiă omeni cu abnegațiune de sine, omeni tari de spirit și cu caracter constant românesc, cari se scie trage la rău ca și la bine, și pe cari ademenirile contrariilor nici într-un chip să nu-i pōtă sdruncina. De aceea cerem dela tinerimea noastră mai înteu de tōte abnegațiune de sine, constanța firmă în cele naționale, alipire sinceră față cu legea și națiunea românească, și numai avându-le acestea să se decidă la continuarea studiului său.

Și apoi nu numai două alternative îi stau tinerului înainte la alegerea unei cariere, nu numai plugul și condeiul sunt acelea, cari oferu omului mijlocu de subsistență; sunt și alte cariere multu mai practice, mai independente și mai sigure totodată, este arta, comerțul, măestria și alte multe, cari oferu tinerului, pe o cale adeseori multu mai ușoră, un viitor sigur și independent.

Este greșită și chiar păgubitoare acea tendință, altcum prea generalizată la poporul nostru, de a-și face copilul numai „domn” ori numai preot, în casul cel mai rău dascalu. De măestria nici prin gându nu-i trece țeranului nostru. Acesta — grația faimosului decretu al lui Verböczy, prin care Românului îi era interzisă intrarea în cehul măestrilor — țeranul nostru o consideră ca pe un lucru cu totul străin și nepropriu Românului, de aceea o desprețuește, și acestu dispreț e foarte păgubitoru pentru poporul nostru.

Vom lua de exemplu pe un preot, care a studiat cu bunu succes 16 ani, și-a spesat pe la școli părțica ce avea în moșia părintească, a mai perdut și unu anu, ori doi până a putut intra în seminaru, ori până s'a putut așeza în parohia. Parohia unui tineru preot constă în cele mai multe casuri din 600—

800 suflete, pe cari are să le păstorească cu multă trudă și neajunsuri, și dela cari ca recompensă abia decât primesce pe anu 100—150 fl. venite după patrafir (stolarii). Mai are preotul spre folosință vre-o 30—40 jugere de pământ, pe cari decât le-ar da în arenda abia i-ar aduce vre-o 200 fl. pe anu. Poștimu, 300—350 fl. pe anu lēfa unui preot, care a studiat 16 ani! De sine se înțelege, că pentru a putē trăi din acesta, pentru a-și putē susține familia și a-și purta copii la școlă, este adese-ori silitu să se apuce erășii de plugu, să se lase de tōte ocupațiunile literare și să-și sporască capitalul materialu, adeseori chiar cu pierderea deservită a capitalului intelectualu, pe care cu atâtea jefle și-lu căștigase pe la studiu.

N'ar fi fostu ore mai avantajosu pentru unu asemena tineru, deră mai înainte ori chiar și după absolvarea gimnasiului s'ar fi aplicat la una din artele mecanice, s'ar fi aplicat ca conducătoru la vre-o fabrică, ori s'ar fi aplicat la vre-unu ramu de măestria, unde după unu studiu, fără spese, de trei ori patru ani, se eliberază ca sodalu, care în casul cel mai nefavorabilu primesce pe săptămână o lēfa de 8—10—11 fl., ceea ce face pe anu 5—600 fl. v. a. ? Unu astfelu de măestru decât e copilul cu bună creștere, decât e copilul cruțatoru și iubitoru de lucru, pōte să pună la o casă de pestrare pe totu anul cāțiva fl. Astfelu, pe când conscelarul său a ajunsu să intre în parohia, măestru pōte să aibă capitalul său propriu de o miuă, ori și mai bine florini. Mai adaugem la acesta capitalul cu dobândă, pe care ar fi fostu să-lu speseze pe la școli și care i-a rămasu în averea dela părinți.

Resultatul e, că pe când unu preot, după ce și-a perdut pe la studiu capitalul din averea părintească, ajunge la unu satu ca simplu esplotatoru a catorva jugere de pământ, pe atunci măestru ajunge a ave atelierul său propriu. Unde este însă independența preotului, care pōrtă atata responsabilitate, care e supus nu numai legilor civile, ci și celor bisericesci, față cu independența unui măestru, care nu pōrtă nici o responsabilitate, afară de cea a conștiinței sale, și care e cu totul stăpān peste atelierul, peste faptele și voiața sa?!

N'a rămasu înderētū măestru harnicu și silitoru nici în privința inteligenței, căci are destule ocașii a se cultiva prin studiu și cetire și încă și mai multe ocașii are a se cultiva prin societăți și contactu cu omenii culți și civilizați, er banăstarea materială, vieța plăcută și traiul multu mai ușor alu majorității populațiunii de pe la orașe, cari sunt mai virtosu măestri, ne arată destul de lāmurtu avantajele atelierului.

De aceea ar fi de dorit, ca părinții să nu-și mai ducă copii la școlă esclusiv numai cu scopul ca să-lu facă „domn”, preot, ori învețator; să nu credă nimeni, că decât copilul învețe bine și e deștept, ar fi pagubă să-lu intrerup dela școlă și să-lu dea la măestria, căci și pentru măestria se cere deșteptăciune, spiritul invențios, purtare bună și creșteră solidă. Nu trebuie să fim străini de clasa mediă a societății, care este clasa cea mai solidă a unui popor. Acesta o simțim bine, der durerosu, noi, Români, cari suntem lipsiți de această clasă.

Ca în Asia.

Zalnocu, la 24 Septembrie 1887.

Onorate D-le Redactoru!

Aseră, adică în 23 l. c. între 8—9 ore fiindu foarte intunerec, audu strigandū ajutoru și mergendū spre locul de unde venea strigatul, audu încă din depărtare lovituri. Era esecutorul de dare Fulep L., carele de vro lună nu numai că vinde totu rodul muncii bietului popor, der bate omenii peste față cu pumnul, cu beta. Elu bătea și astădată pe locitorul și parochianul meu Toderu Tomole și pe soția lui și-i tragea ca pe nisce vite el însuși și cu servitorul comunalu (Kisbiru) spre locuința antistelui comunalu. De față erau doi jurați Stefanu Chișiu și George Opre. Intrevenindū eu, am întreatu, că de ce bate pe omul acela, era pe jurați i-am făcutu atenți că sunt responsabili de cele ce se întâmplă. Ei imi răspuseră că-lu făcurea atentu pe esecutorul, der elu răspuse că elu este răspundătoru de faptele sale.

Pe acestu om, pe care-lu bătea aseră, ilu mai prinse în altu rēndu de grumađ și pe alții i-a palmuit. Așa se vede că noi nu mai suntem sub scutul legilor țării, căci altcum nu s'ar putē întâmpla, ca noi să fim tratați ca și nisce vite.

Ca părinte sufletesc mă dore sufletul vedendū tractatū astfelu turma cuvântătoare mie concrețată și de aceea denunț și publicității aceste fapte, cari ne facu a crede, că noi suntem meniți de guvernanti numai a suporta greutățile țerei, der nu a ne bucura și de scutul legilor și de siguranța personală.

Așteptăm ca justiția să arate că heloți suntem și cetățeni cu drepturi.

I. Sonea,
preot gr. cat.

Ultime sciri.

Londra, 24 Septembrie. — Scirile din Belgrad spun, că n'au reușit încercările Puterilor amice de a împăca durabilu pe regele Milanu cu regina Natalia. Părechea regală a făcutu o învoială definitivă, care în practică însemneză o despărțire pe mulți ani.

SCIRI TELEGRAFICE.

(Serv. part. a „Gaz. Trans.”)

PARISU, 26 Septembrie. — (Scire a țiarului „Temps” din Epinal.) Locotenentul de dragoni din garnisona Luneville fiindu invitat la vânătoare ajunsu cu gonacii săi lângă frontiera germană. În momentul când vânătoarea era să înceapă, se deteră trei focuri de pe teritoriul germanu. Unu gonaciu fu ucis. Locotenentul i s'a sfărmatu osul piciorului fără să scie cine a pușcatu. Medicii cari fură îndată aduși declară, că rănile au fostu cauzate prin glonțe din arme de răboiu. Piciorul locotenentului trebuie amputat. Cercetarea s'a început. Comunele dela frontiera francesă sunt foarte agitate din cauza acestui incidentu. După scirile din urmă focurile au fostu date de către nisce păzitori de graniță germani.

BUDAPESTA, 27 Septembrie. — Intr'unu autografu către ministrul președinte Tisza, Majestatea Sa își exprimă mulțămirea pentru noile dovești de credință și alipire tradițională în tōte părțile țării.

PARISU, 27 Septembrie. — Ministrul de esterne Flourens a primitu visita ambasadei germane, care i-a comunicat rezultatul cercetării. S'a constatat, că focurile au fostu date de către soldatul germanu Hartmann, care era atașat pazei dela frontieră. Elu a crețut că veniseră pe teritoriu germanu vânători. A strigat „stai! der n'a primitu nici unu răspuns. De amēdouă părțile se continuă cercetarea.

BADEN-BADEN, 27 Septembrie. — Impăratul Germaniei a sositu aici sănătos.

Avisu. D-nii acționari ai institutului de credit și economii „Arieșana” din Turda, cari încă nu au plătitu vērșământul alu III-lea espiat cu 24 Augustu a. c., sunt provocați a plăti acestu vērșământu dimpreună cu interesele de întârziare (până ađi 6 cr., de acțiune) în timpul cel mai scurt, căci în casu contrar voru fi provocați directu ad personam ca să-și achite vērșământul, conform § 11 din statute.

Turda, 23 Septembrie 1887.

Direcțiunea institutului de credit și economii „Arieșana”
D. St. Șuluțiu
direct. exec. Silvestru Moldovanu,
secretar.

DIVERSE.

Nihilistii. — Se scrie din Petersburgu, că acolo s'a prinsu unu număr dintr'o foia nihilistă, în care se spune, că în urmă s'a constituit definitiv comitetul esecutiv alu nihilistilor. Nici odată n'au fostu mai bine organizați ca acum; după atâtea lupte și încercări în fine totuși au ajunsu la scop și de acum pot să lucreze din tōte puterile. S'au mai găsit în ziua de 18 Septembrie pe ȳidurile capitalei mai multe afișe subsemnate de comitetul esecutiv alu partidului nihilist. În aceste afișe se constată succesul propagandei nihiliste în Siberia: 45 de păzitori ai nihilistilor au desertat, 32 de condamnați au fugit. Comitetul în urmă face apel la toți tovarășii de luptă să se pregătesc și să stea gata la o luptă nouă și să fiă mai atenți ca oricând.

Necrologu. — Artimonu Blășianu parochu gr. cat. în Obregea, Ana Bogașianu preotă văduvă, Judita Busoiu preotă gr. cat. în Buia, Maria Truța proprietăresă în Sâncelu ca frați, Vasile Busoiu parochu gr. cat. în Buia, Diomidie Truța proprietar în Sâncelu, și Ana Blășianu, ca cumnați; Teodoru, Artimonu, Emilia, Victoru, Cornelia, Iacobu și Diomidu ca nepoți, anunță cu inima frântă de durere, cumcă Alimpiu Blășianu, protopopul Blășianului gr. cat., directorul școlilor preparandiale, normale și de fete, fostu în unu șiru lungu de ani profesor gimnasialu, asesoru consistorialu, și membru alu Asociațiunei Traasilvane pentru literatură și cultura poporului român în 21 Septembrie a. c. după suferințe grele de unu morbu îndelungat, împărțit cu sf. sacraminte a moribunților și-a dat nobilul său suflet în mâinile Creatorului, în etate de 59 ani, plānsu de frați, surori, cumnați, nepoți și numeroșii cunoscuți, cari l'au stimat și i-a stimat.

Inmormentarea s'a făcutu în 23 Septembrie la 2 ore postmeridiane. Blășiu, în 22 Septembrie 1887.

Fiă-i țerina ușoră și memoria binecuvântată!!!

Numere singurate din „Gazeta Transilvaniei” a 5 cr. se pot cumpăra în totungeria lui I. GROSS, și în librăria d-lui Nicolae I. Ciurcu.

Editoru: Iacobu Mureșianu.
Redactoru responsabil: Dr. Aurel Mureșianu.

Bursa de Viena
din 26 Septembrie st. n. 1887.

Rentă de sură 5%	100.05
Rentă de hârtie 5%	86.95
Imprumutul căilor ferate ungare	150.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (1-ma emisiune)	98.40
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (2-a emisiune)	126.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de ostă ung. (3-a emisiune)	114.25
Bonuri rurale ungare	104.30
Bonuri cu cl. de sortare	104.20
Bonuri rurale Banat-Ti-miș	104.50
Bonuri cu cl. de sortare	104.50
Bonuri rurale transilvane	104.25

Bonuri croato-slavone	104.75
Despăgubire p. diuma de vină ung.	100.—
Imprumutul cu premiu ung.	122.40
Losurile pentru regularea Tisei și Segedinului	123.20
Renta de hârtie austriacă	81.10
Renta de arg. austr.	82.35
Renta de aur austr.	112.50
Losurile din 1850	136.—
Acțiunile băncii austro-ungare	882.—
Act. băncii de credit ung.	285.—
Act. băncii de credit austr.	282.10
Argintul — Galbini	—
Împărătesei	5.96
Napoleon-d'or	9.95
Mărci 100 imp. germ.	61.52
Londra 10 livres sterlinge	125.95

Bursa de București.

Cota oficială dela 8 Septembrie st. v. 1887.

	Cump.	vend.
Renta română (5%)	91 1/2	92 1/2
Renta rom. amort. (5%)	95 1/4	95 3/4
convert. (6%)	89 3/4	90 1/4
Impr. oraș. Buc. (20 fr.)	35—	36—
Credit fonc. rural (7%)	104 3/4	105 1/2
" " " (5%)	89 1/2	90 1/4
" " urban (7%)	103 1/4	103 3/4
" " " (6%)	94—	95—
" " " (5%)	87—	87 1/2
Banca națională a României 500 Lei	—	—
Ac. de asig. Dacia-Rom.	—	—
" " Națională	—	—
Aur contra bilete de bancă	14.—	14. 1/4
Banconote austriace contra aur.	2.01	2.02

Cursula pieței Brașov

din 27 Septembrie st. n. 1887.

	Cump.	Vend.
Banconote românești	8.68	8.70
Argint românesc	8.60	8.65
Napoleon-d'or	9.94	9.98
Lire turcesc	11.22	11.28
Imperiali	10.21	10.26
Galbeni	5.90	5.94
Scrisurile fonc. » Albina » 6%	101.—	102.—
" " " 5% " " "	98.—	99.—
Ruble Rusesc	110.—	111. 1/2
Discountul	7—10%	pe an.

Am onorea a aduce la cunoscința generală
că am luat și deschis

Restaurațiunea, Nr. 5

dimpreună cu dependențele ei, unde onorabilul public din loc și dela țără poate găsi în orice timp un serviciu perfect, mâncări și beuturi din cele mai bune și cu prețuri moderate. Prânz și cină se pot da în abonament și *à la carte*.

Sper că voi fi onorat cu o numărăsa clientelă.

Cu deplină stimă

GEORGE SOREA,
birtașu.

1-2

Nr. 8812—1887.

Publicațiune!

În executarea dispozițiilor art. de lege XXII din 1887 se vede magistratul orășenesc necesitată, ca să aducă la cunoscința generală a populațiunii următoarele puncte mai însemnate:

1. Noua lege obligă pe părinți, tutori, și pe toți aceia, cari îngrijesc de copii, ca aceștia să se vaccineze (oltuiască) în primul an de etate, decât copii în decursul acestui timp nu au avut adevăratul vârsat.

Legea intră cu 1 Octombrie în vigoare.

Datorința pentru vaccinare (oltuire) este o datorință constringătoare, prin urmare vaccinarea (oltuirea) nu mai depinde dela bunăvoința părinților sau tutorilor, cari până acum, sau din prejudiciu sau din neglijență, și-au abținut copiii dela vaccinare (oltuire).

2. După vaccinare are să se prezenteze copilul comisiunii de vaccinare (oltuire). Locul și timpul acestei prezentări se va împărtași de medicul pentru vaccinare.

3. Vaccinarea se esperează de comisiunea defiptă pentru acest scop, sub conducerea însă a căpitanului orășenesc. Copii aflători în primul an de etate se vor vaccina pe temeul inspectului compus pe baza matriculelor și pe temeul consignațiunii statorite de medicul menit pentru vaccinare.

4. Cu ocaziunea primirii copilului în școlă trebuie să se documenteze, că copilul este vaccinat (oltuit) sau că în ultimii 5 ani a avut vârsat. Referitoarele atestate sunt libere de timbru și de competențe. Învățătorul unei școle elementare se deobligă, ca să arate în decursul de 3 zile căpitanului orășenesc pe acel copil, care nu este în stare să documenteze, cum că este vaccinat (oltuit).

5. Școlarii și tinerii dela școli publice și private și pensionate sunt obligați, înaintea împlinirii etății de 12 ani, ucenicii (învățecii) de meserii însă cu ocaziunea primirii lor, a se supune unei noue vaccinări, decât în ultimii 5 ani înaintea vaccinării n'au avut vârsatul adevărat, sau nu pot dovedi, că au fost în acest timp cu bună succes vaccinați.

Acei elevi și învățecii, cari nu corespund acestei dispoziții, nu se pot primi în școle civile și medii, sau în alte institute mai înalte de învățământ.

6. Se conduce vaccinare copiilor și prin medici privați. În acestu casu are să se documenteze prin unu atestat comisiunii pentru vaccinare, cumcă respectivul copil s'a vaccinat. Totu deodată are să se amintescă în acestu atestat, de cătră medicul, locul de unde s'a procurat materia pentru vaccinare.

7. Ca medici pentru vaccinare sunt denumiți medicii orășenesci: D-nii Eduard Böhlert și Dr. Victor Nussbacher.

8. Călcarea acestor dispoziții se pedepsește cu admonițiune, și în casuri grave cu pedepse bănesci până la 300 fl. sau cu închisore corăspundătoare.

Brașov, 10 Septembrie 1887.

Magistratul orășenesc.

Tipografia ALEXI, Brașov.

Nr. 406—1887.

Concursu.

Devenind vacante următoarele stipendii și anume:

A. 1. Unu stipendiu de 60 fl. pe an, din fundațiunea „Marinovicu,” pentru studenți de gimnasiu.

2. Unu stipendiu de 40 fl. pe an, din fundațiunea „Radu M. Răureanu,” pentru studenți la gimnasiu.

3. Unu stipendiu de 20 fl. pe an, din fundațiunea „E. D. Bașota,” pentru gimnasiști, cu preferința celor din munții apusenii sau din fostul districtu al Năsăudului.

Mai departe fiindu vacantu:

B. 4. Unu ajutoru de 20 fl. pe an, din fundațiunea „Tofaleanu,” pentru tineri descendenți din vre-o familie de ale fostei comune „Tofalău,” cari ar voi să învețe vre-o meserie ore-care.

Prin acesta se escrie concursu.

Cererile au a se înainta comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român în Sibiu, până la 20 Octombrie st. n. 1887.

Cererile intrate mai târziu nu se vor considera.

Aspiranții la vre-unul din stipendie amintite sub A. 1—3 au să accludă la suplicile lor:

a) Carte de botez în originalu sau în copie legalisată.

b) Testimoniu scolastic de pe semestrul II. alu anului scol. premergătoru.

c) Atestat de frecuentare dela direcțiunea institutului, în care cercetază școlu de presentu.

d) Atestat de paupertate sau de orfanu, decât concurentul e orfanu.

Suplicanții la ajutorul amintit sub B. 4. au să prezente următoarele documente:

a) Atestat de botez în originalu sau în copie legalisată.

b) Testimoniu scolastic de celu puțin 4 clase elementare.

c) Contractul încheiat cu maestrul conformu §. 61 alu legi industriale (Art. leg. XVII. 1884) în originalu sau în copie legalisată, și o adeverință dela maestru despre succesul, cu care lucră.

d) Atestat de moralitate dela autoritatea competentă locală.

e) Adeverință dela părinți sau tutori, că sunt decisi a lăsa pe fi sau pupili lor la învățătură până se vor perfecționa pe deplin.

Din ședința comitetului Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român, ținută în Sibiu la 9 Septembrie 1887.

Iacobu Bologna,
v.-preș.

Dr. I. Crișanu,
secretar u.

3-3

Sosirea și plecarea trenurilor și postelor în Brașov.

I. Plecarea trenurilor:

1. Dela Brașov la Peșta:

Trenul de persoane Nr. 307: 7 ore 20 de minute sera.
Trenul mixt Nr. 315: 4 ore 01 minută dimineața.

2. Dela Brașov la București:

Trenul accelerat Nr. 302: 5 ore 37 minute dimineața.
Trenul mixt Nr. 318: 1 ora 55 minute după amez.

II. Sosirea trenurilor:

1. Dela Peșta la Brașov:

Trenul de persoane Nr. 308: 9 ore 46 minute înainte de amez.
Trenul mixt Nr. 316: 9 ore 52 minute sera.

2. Dela București la Brașov:

Trenul accelerat Nr. 301: 10 ore 12 minute sera.
Trenul mixt Nr. 317: 2 ore 32 minute după amez.

A. Plecarea postelor:

- a) Dela Brașov la Rășnov-Zărnesc-Bran: 12 ore 30 min. după amez.
- b) " " Zărnesc: 4 ore după amez.
- c) " " în Săcuime (S. Georgi): 1 ora 30 minute noptea.
- d) " " la Făgăraș: 4 ore dimineața.
- e) " " la Săcele: 4 ore dimineața.

B. Sosirea postelor:

- a) Dela Rășnov-Zărnesc-Bran la Brașov: 10 ore înainte da amez.
- b) " Zărnesc la Brașov: 9 ore a. m.
- c) Din Săcuime la Brașov: 6 ore sera.
- d) " Făgăraș la Brașov: 2 ore dimineața.
- e) " Săcele la Brașov: 6 ore 30 minute sera.